

Per kom med Udflugter. Han satte ingen Pris paa her for alle Menneskers Øjne at blive trukket frem til Præsentation for den Salomonske Familie. Men det var allerede blevet for silde at gøre Indvendinger. Et Øjeblik efter holdt Vognen nedenfor en af de Smaatræpper, der førte ned fra Spasere-stien, — og han blev nødt til at gaa derned og hilse.

Under Parasollerne sad to Damer, af hvilke den ene — den yngste — øjeblikkelig tiltrak sig hans levende Opmærksomhed. Han havde én Gang før set Frøken Salomon men rigtignok under Maske og endog uden at vide, hvem hun var. Det var den Karnevalsaften for noget over et Aar siden, da han ogsaa havde truffet Fru Engelhardt for første Gang. Han huskede hende fra hin Nat dunkelt som en stærkt nedringet Snedronning i en hvid Silkedragt, der straaled af Diamanter; og han havde siden altid tænkt sig hende som en blegfed, opstadset Jødedame, der udstillede sine Yndigheder og sine Juveler ligesom en Kræmmer sine Varer. Nu saa' han for sig en helt ung Pige, næppe stort over atten-nitten Aar, om hvis jødiske Herkomst der ganske vist ikke kunde tvivles, men som havde et friskt, regelmæssigt og rødkindet Ansigt, ombruset af et stort, krøllet Haar. Hun var iøjnefaldende men ingenlunde smagløst klædt i en lille, tætsluttende Fløjlsvams med lyse Fjerkanter og havde paa Hovedet en lilla Hat, hvorfra to store, brogede